

Nieuwsbrief 30 – december 2010

Allereerst:

Een heerlijke kerst en een fantastisch 2011 !!!

namens alle niños, de medewerkers in Peru en in Nederland en Jolanda van den Berg.

STICHTING NINOS UNIDOS PERUANOS ANNO 2010:

Vijf kinderrestaurants in Cusco Peru waar dagelijks 600 verwaarloosde kinderen twee maaltijden, huiswerkbegeleiding en medische en tandheelkundige verzorging krijgen. Waar ze in een veilige omgeving kunnen spelen, sporten en lezen. Waar ze emotioneel begeleid worden om uit hun slachtofferrol te komen en waar ze bakken vol aandacht en liefde krijgen.

DE GESCHIEDENIS: hoe is het ook al weer begonnen?

In juli 1996 liet Jolanda huis, haard en werk in Den Haag achter om voorgoed naar Cusco in Peru te gaan. Ze wilde de verwaarloosde kinderen helpen die ze eerder tijdens een vakantie gezien had. Binnen drie maanden woonde ze met twee schoenpoetsertjes samen en binnen een jaar had ze twaalf jongens onder haar hoede. Verwaarloosde kinderen uit verscheurde gezinnen, die vaak op straat zwierven of thuis niet eens de minimale verzorging kregen.

Met giften van donateurs in Nederland aan de door Jolanda opgerichte Stichting Niños Unidos Peruanos kon ze haar werk bekostigen en later, van een enorme gift, het eerste Niños hotel openen. Naast de twaalf jongens die bij haar in huis woonden, begon ze ook 2 meisjeshuizen waar 22 meisjes konden verblijven.

Inmiddels heeft ze een fantastisch team van 80 Peruanen om zich heen, die te samen vijf kinderrestaurants en drie hotels runnen. 600 kinderen krijgen dagelijks te eten en uit de inkomsten van de hotels hebben de 80 medewerkers een salaris waarmee ze hun gezinnen kunnen onderhouden.



Beste Niños donateurs,

Er is weer veel gebeurd het afgelopen half jaar. Haast te veel om op te noemen.

Maar het belangrijkste om te vertellen is: het gaat goed, zeer goed!

We hebben soms nog steeds de neiging om onszelf in de arm te knijpen, om te kijken of we niet alsnog wakker worden uit deze ongelooflijke droom. Maar het is geen droom, het is de werkelijkheid: De zeshonderd kinderen die elke dag weer staan te trappelen om te komen, ook al moet een gedeelte van hen er twee uur voor lopen uit de bergen. De tachtig personeelsleden, die zo graag naar hun werk komen dat ze er van balen als ze een dagje vrij hebben. De hotelgasten die consequent onder de indruk zijn van wat wij doen en heel vaak aanbieden te willen helpen. Het is allemaal hartverwarmend. Net als de niet aflatende steun en betrokkenheid van jullie, de donateurs.

Dit besef geeft ons elke dag weer de energie en de zin om door te gaan, om dingen kritisch te blijven bekijken, om veranderingen en groei aan te durven.

Jullie steun vormt het fundament onder het werk hier. We realiseren ons terdege dat door de economische wind die er de laatste tijd waait, het voor sommigen best lastig is om de stichting financieel te blijven ondersteunen. Daarom zijn we jullie des te dankbaar!!

In deze nieuwsbrief wordt verteld over de 'nieuwe weg' die we ingeslagen zijn. Dat klinkt nogal gewichtig, terwijl het een weg is die iedereen hier eigenlijk een heel licht en blij gevoel geeft.

Het komt er in het kort op neer dat we er van overtuigd zijn geraakt dat we de kinderen meer moeten geven dan alleen eten, medische verzorging en aandacht. Juist binnen de veilige sfeer die we voor hen gecreëerd hebben, zouden ze moeten kunnen groeien. Zozeer dat ze voorgoed uit de slachtofferrol komen en het leven, vooral wanneer ze later volwassen zijn, in eigen hand kunnen nemen. Alleen op die manier vergroten we werkelijk hun kansen op een beter leven en zorgen we er voor dat ze later ouders worden van kinderen die een gelukkige jeugd en toekomst zullen hebben.

Concreet komt het er op neer dat we op wekelijkse basis cirkelgesprekken doen, dat we mediteren en dat er in januari voor de eerste keer een Nederlandse therapeute naar Cusco komt om alle tatora's en profesoras (de begeleiders) te trainen om op een bewuste manier met de kinderen om te gaan.

We zijn opgewonden en enthousiast over deze 'nieuwe weg'. En we hopen dat we dit opgewonden gevoel door middel van deze nieuwsbrief op jullie over kunnen dragen. Het is werkelijk hartverwarmend om te zien wat er in de korte tijd dat we op deze manier bezig zijn al met de kinderen, de tatora's, maar zelfs ook al met het andere personeel, gebeurd is. Ze zijn opener, tonen meer vertrouwen, meer saamhorigheid en meer teamspirit.

Verder is het gebruik van Stevia (het gezonde en caloriearme alternatief voor suiker) nog steeds een groot succes (zie vorige nieuwsbrief). Eigenlijk zou de hele wereld aan de Stevia moeten. Maar die missie kunnen we er even niet bij hebben, ha ha.

En tot slot vindt er in het nieuwe jaar een wisseling van de wacht plaats binnen het team in Nederland. Lydia Vastmans neemt na 11 jaar trouwe dienst afscheid. Haar rol wordt overgenomen door Hans de Bree, als algemeen aanspreekpunt, en door Karen van Holst Pellekaan, voor de publiciteit en de pr.

Verderop in de nieuwsbrief komen we er uitgebreid op terug, maar hier alvast dit: we zullen Lydia zeer missen. Zij was altijd de steun en toeverlaat voor de Stichting en we zijn haar zeer dankbaar voor haar jarenlange inzet.

Veel groeten uit Cusco en heel hartelijke dank voor al jullie steun,

Jolanda van den Berg – december 2010



CIRKELGESPREKKEN

Het klinkt zo simpel: zet elke week 15 personen in een kring en laat ze om de beurt iets over zichzelf vertellen.

Het is ook simpel. Maar het werkt. Als een gek.

We doen het inmiddels consequent. Alle kinderen, maar ook alle tutora's en profesores komen elke week aan de beurt. En dat is geen verplichting en zeker geen straf. Ze staan te popelen. Kinderen doen het uit eigen beweging en zelfs al zonder begeleiding van een volwassene.

Even de **SPELREGELS** op een rijtje:

Een willekeurig persoon is de leider. Dit kan elke week iemand anders zijn.

Alleen degene die aan de beurt is mag praten. Hij of zij mag niet geholpen worden, niet uitgelachen of getroost en er mag geen advies gegeven worden.

Wanneer de cirkel afgelopen is mag er niet meer gesproken worden over wat er binnen de cirkel gezegd is.

Er zijn vier rondes:

1. Iets vertellen waarvan je vindt dat je het goed gedaan hebt de afgelopen week.
2. Iets zeggen waar je je zorgen over maakt.
3. Een plan maken voor de komende week dat haalbaar is.
4. Elkaars handen vasthouden, ogen dichtdoen, naar je eigen ademhaling luisteren en je lichaam ontspannen. Dit doen we 3 minuten met kinderen en 10 met volwassenen.

Wat is de kracht?

Verplaats je een moment in een kind waar thuis, op z'n best, niet naar geluisterd wordt, maar dat meestal ronduit slecht behandeld wordt. Dat kind heeft, uit pure zelfbescherming, geleerd om anderen te wantrouwen. Het heeft ook geleerd dat je het beste overleeft door hard of onverschillig te zijn, dat je je pijn en je problemen het beste voor je kunt houden. Want ze zijn toch niet op te lossen.

Dit zelfde kind zit in een veilige omgeving in een kring met andere kinderen. Wanneer hij of zij aan de beurt is mag hij alles zeggen. Zonder oordeel van anderen, zonder commentaar,

zonder advies. Niets. En met de garantie dat wat er gezegd is nooit buiten de groep verteld zal worden. Het is dus veilig.

Op deze manier leert het kind zich te uiten. Het ontdekt dat je eerlijk kunt zijn zonder dat dit consequenties heeft. Bovendien ervaart het kind dat hij of zij niet de enige is met kleine of grote problemen, zorgen of dingetjes die domweg dwars zitten. Dat hebben we allemaal en het is geen schande om daarvoor uit te komen.

Na slechts 3 maanden!

We doen dit nu ongeveer 3 maanden en het resultaat is nu al verbluffend en ontroerend.

De kinderen zijn rustiger.

Ze vertrouwen elkaar veel meer en durven steeds meer dingen te delen die ze daarvoor niet vertelden uit angst te worden uitgelachen of advies te krijgen waar ze niks mee konden of niet durfden te doen.

Kinderen zien in dat ze allemaal in dezelfde situatie zitten. Dat geeft saamhorigheid. Kinderen zijn meer bereid elkaar te helpen in moeilijke situatie (buiten de cirkelgesprekken). Er is veel minder gezeur en geruzie om kleine dingen. Er is meer zelfvertrouwen en de teamgeest is enorm gegroeid.

De volwassenen ook!

Vul in het bovenstaande verhaal in plaats van het woord 'kind' het woord 'volwassene' in en het gaat voor 100% op.

Ook de tutora's, de profesores en het andere personeel, tot en met de koks aan toe, nemen graag deel aan de cirkelgesprekken.

En dat is niet verwonderlijk. Ze waren ooit ook jong en de omstandigheden waaronder ze opgroeiden doen niet veel onder voor die van de 600 niños. Ook zij hebben behoefte aan dat er naar hen geluisterd wordt, zonder een oordeel te voelen, zonder zich te moeten verdedigen.

De resultaten voor de volwassenen zijn hetzelfde als voor de kinderen. Daarbij komt nog dat de volwassenen door de cirkelgesprekken een grotere betrokkenheid bij het project krijgen. Bovendien staan ze steeds meer open voor commentaar en durven ze aan zelfonderzoek te doen. In plaats van voortdurend de schuld bij anderen te leggen.

Al met al een typische win-win situatie.



Hoe verder?

De bedoeling is om op verschillende manieren en via verschillende kanalen en mensen zoveel mogelijk kennis over te dragen aan onze medewerkers op weg naar meer bewustwording, zodat ze in staat zijn dit op de kinderen over te brengen. De cirkelgesprekken is een vorm die we geleerd hebben van Diane Dunn, een goede vriendin van Jolanda die met Afrikaanse kinderen heeft gewerkt waarvan de kracht overduidelijk is inmiddels. We doen nu ook meditatie en gaan in januari met yoga lessen beginnen. De volgende stap is het uitbreiden van het dagprogramma voor de kinderen in de vorm van spel en training. Ook deze training zal gericht zijn op het vergroten van bewustwording, weerbaarheid en ze uit de slachtofferrol krijgen (empowerment).

Om dit gedeelte van spel en training goed te kunnen doen ontstond de behoefte aan een professioneel iemand.

Dit zou de eerste keer zijn dat een niet-Peruaans persoon (behalve Jolanda zelf) werkzaamheden voor de Niños gaat verrichten. Gezien het belang, maar ook omdat er in Cusco en omstreken domweg niet zo iemand te vinden is, lijkt dit alleszins redelijk.

Jolanda zou Jolanda niet zijn als ze niet meteen spijkers met koppen zou slaan. Er is inmiddels een Nederlandse trainster/therapeut, Jacquélien van Lonkhuijzen, gevonden en 'geboekt' om in januari workshops aan de tutora's en de profesores te gaan geven.



En de kinderen dan? vragen jullie je nu natuurlijk af.

Die komen ook aan de beurt. Maar eerst hun begeleiders. Die zullen immers in de toekomst trainingen en workshops aan de kinderen gaan geven. Dus moeten ze het eerst zelf leren.

Ook is het niet de bedoeling dat er naast onze eigen mensen, anderen de kinderen gaan begeleiden omdat onze mensen dat natuurlijk prima zelf kunnen.

Eerste workshop in januari

Begin januari 2011 gaat het gebeuren!! Wanneer de kinderen zomervakantie hebben van school en de dagelijkse gang van zaken bij de kinderresterants net iets anders is, worden de tutora's en profesores getraind. Na een inventarisatie van wat zij graag wilden leren bleek er grote behoefte te bestaan om nieuwe methodes te leren om met de kinderen aan de slag te gaan. Ook hebben ze aangegeven zelf meer zelfvertrouwen te willen opbouwen om er daadwerkelijk voor de kinderen te kunnen zijn.

De training is speciaal geschreven voor het Niños project. Centraal staat 'weerbaarheid' van de kinderen en begeleiders. In het kader van weerbaarheid worden allerlei thema's behandeld zoals de zintuiglijke functies, gevoelens en gedachtes, trauma's, emoties, motivatie, zelfbeeld, samenwerken en communicatievormen.

De training is voornamelijk praktisch. Er wordt gewerkt aan de hand van oefeningen en spelvormen.

Kinderen, die nare ervaringen hebben gehad sluiten zichzelf vaak af van de buitenwereld. Deze kinderen gebruiken hun ogen en oren niet goed meer en weten vaak geen raad met hun gevoel. Ze missen een innerlijk kompas. Het is van belang om met de kinderen allerlei spelletjes te doen die hun ogen en oren prikkelen zodat deze zintuigen weer goed gaan functioneren. Voorbeelden van deze spelletjes zijn: zoek de verschillen, wat is er veranderd aan deze kamer, spoorzoeken, klap het ritme na, luisteren naar verhalen e.d.

Ten aanzien van het gevoel is het goed dat de kinderen veel werken met materialen als klei, deeg, zand en verf. In de training leren de tutora's de activiteiten te begeleiden en de veiligheid te bieden, zodat het kind zich weer wat meer kan openen.

Een ander belangrijk onderdeel van de training is dat er gewerkt wordt met veel visueel materiaal. In rollenspelen gaan de kinderen verschillende ervaringen opdoen van rollen die ze allemaal wel eens hebben. Bijvoorbeeld de rol van plager of de rol van slachtoffer. Deze rollen worden ondersteund met gekleurde petjes.

Jacqueline, de trainster/therapeute zal in het voorjaar nog een keer terug komen als een soort follow-up, maar ook om dan de begeleiders te begeleiden terwijl die met de kinderen bezig zijn. Een soort toets dus, kijken of het allemaal goed loopt.

Zo hopen we een structurele aanpak te realiseren die er op gericht is om kinderen voorgoed een ander zelfbeeld te geven:

Ik mag er zijn, ik mag me uiten en ik kan dingen oplossen met woorden!

Op deze manier willen we proberen de keten van oorzaak en gevolg te doorbreken: kinderen met een erbarmelijke jeugd krijgen later kinderen met hetzelfde lot enz. enz.

Alleen door ze op een liefdevolle manier te laten ontdekken wie ze zijn en hun reacties beter te leren begrijpen kunnen ze anderen ook beter begrijpen en zo de keten doorbreken.

Eigenlijk zou het voor iedereen een weldaad zijn om op deze bewuste, eerlijke en kwetsbare manier met elkaar om te gaan. Niet alleen kinderen in Peru, maar overal. De wereld zou er beslist anders uit gaan zien.

Omdat jullie, de donateurs en de mensen om jullie heen, ook vast geïnteresseerd zijn in hoe de trainingen verlopen, zijn we van plan in de komende nieuwsbrieven steeds verslag te doen. Maar ook om concreet oefeningen en spelletjes uit te leggen. Wie weet hebben jullie er zelf ook iets aan!



WISSELING VAN DE WACHT

De woorden die van toepassing zijn als we het over Lydia Vastmans hebben zijn vooral, onvoorwaardelijk, belangeloos, betrouwbaar en liefdevol. Na 11 jaar onze spil in Nederland te zijn geweest voor onze stichting heeft Lydia besloten te stoppen met haar werkzaamheden voor de stichting. Uiteraard is afscheid nemen meestal heel moeilijk maar gelukkig blijft wel de nauwe vriendschappelijke band tussen Jolanda en Lydia bestaan wat het iets minder zwaar maakt. Lydia heeft de afgelopen 11 jaar ontzettend veel voor onze stichting betekend en we hopen dat ze in haar nieuwe werkzaamheden in het vluchtelingenwerk net zoveel voldoening krijgt als in de periode bij ons. Lydia, we wensen je heel veel geluk en succes en zullen jouw bijdrage aan ons project altijd de plaats blijven geven die het verdient. Uiteraard willen we ook haar echtgenoot Hans Hattink heel hartelijk bedanken voor alle steun, adviezen en energie die ook hij alle jaren aan ons heeft gegeven. Jullie waren beiden van onschatbare waarde. Dank jullie wel!!!!



Nieuw team in Nederland

Gelukkig is er al heel snel een geweldige opvolger voor Lydia gevonden in de persoon van Hans de Bree. Hij wordt in administratieve zin ter zijde gestaan door Christa van Leeuwen. De schrijfklassen en de pr neemt Karen van Holst Pellekaan voortaan voor haar rekening.

Even voorstellen:

Hans is 62 jaar, woonachtig te Zeist. Hij is na de Sociale Academie 35 jaar op diverse manieren met welzijnswerk bezig geweest, onder andere als directeur van een opvangcentrum voor vluchtelingen in Apeldoorn. Later heeft hij een avondopleiding Rechten gevolgd en ontving in 1988 zijn bul. Zijn laatste functie was directeur van MeanderOmnium te Zeist, een brede welzijnsorganisatie. Op 1 oktober jl. ging hij met vervroegd pensioen en hoopte zijn tijd in te kunnen vullen met *'andere culturen, aardige mensen en interessante projecten'*.



Daarom kwam de functie van 'spil in het web van Stichting Niños' voor hem als geroepen. Hans heeft tijd, is betrokken, serieus in z'n werk en hij was meteen gegrepen door de kracht van het Niños project en de inzet van Jolanda en haar medewerkers in Peru. Hij heeft in het verleden veel door Zuid-Amerika gereisd, kent Peru en Cusco goed. Hij zal in het begin van het nieuwe jaar het Niños project in Cusco bezoeken en vanaf 20 januari de werkzaamheden van Lydia overnemen. Hij wordt het nieuwe aanspreekpunt.

Hans zal in administratieve zin geholpen worden door Christa van Leeuwen (41), met wie hij geruime tijd samen heeft gewerkt. Ze is zeer bedreven in accountancy, maar ook heel gemotiveerd om actief te zijn voor de stichting. Christa heeft er 'geen twee tellen' over na hoeven denken toen ze gevraagd werd. Het bijzondere verhaal van Jolanda sprak haar zeer aan.



Karen van Holst Pellekaan is 55 jaar, woonachtig in Elst (Utrecht). Ze is scenarioschrijfster en een goede vriendin van Jolanda. Ze was ook jarenlang actrice, voor veel mensen bekend als 'Bep Bru' uit het VPRO programma 'Loenatik'. Recentelijk schreef ze de film 'De Gelukkige Huisvrouw'. Karen zal Hans ondersteunen bij de publiciteit, helpen bij het tot stand komen van de nieuwsbrief en andere zaken op zich nemen die met communicatie te maken hebben. Karen is al twee keer in Cusco geweest, de eerste keer elf jaar geleden toen Jolanda nog 'slechts' twaalf jongens had. Ze is altijd betrokken geweest bij het project en blij nu ook iets concreets te kunnen betekenen.

Jan Schoenmakers blijft de ambassadeur van de stichting. Hij is beschikbaar voor lezingen en voordrachten op scholen, voor verenigingen en clubs in het land, zoals hij dat al jaren met veel toewijding en inzet heeft gedaan. Daarin bijgestaan door zijn vrouw Cilia. We zijn heel blij dat Jan onderdeel van het team blijft!

NIEUWE BIBLIOTHEEK EN FILMZAALTJE

Zoals u misschien nog wel weet hebben we een jaar geleden een bibliotheek gebouwd in een van onze kinderrestaurant. Het succes daarvan was zo groot dat we besloten hebben een tweede te bouwen bij onze andere kinderrestaurants aan de andere kant van Cusco. Wederom heeft Amilcar, een van Jolanda's jongens die inmiddels binnenhuisarchitect is, het ontwerp gemaakt en het is prachtig geworden. Naast de bibliotheek zijn we ook een filmzaaltje begonnen. Dat is nog niet helemaal af is maar hopelijk wel voor kerst. We kunnen dan in verschillende groepen kerstfilms vertonen die de kinderen altijd het allerleukst vinden. Om toegangskaartjes, popcorn en limonade te verdienen hebben we een puntensysteem bedacht voor de kinderen. Met hun gedrag of kleine opdrachtjes kunnen ze punten verdienen en die punten kunnen omgeruild worden in kaartjes die ze kunnen gebruiken in de bioscoop. En nu nog een systeem verzinnen om de onderlinge handel niet uit de hand te laten lopen, ha ha...

KINDERBOEK VOOR DE NINOS

Karen van Host Pellekaan schrijft behalve scenario's ook kinderboeken. Tijdens haar laatste bezoek in 2010 kreeg ze het idee om een boekje speciaal voor de Niños te schrijven.

Dit resulteerde in een spannend avontuur getiteld *'Bliksem in de bergen'*, dat aankomend voorjaar bij uitgeverij Leopold verschijnt, over een Nederlands jongetje dat met z'n vader het kinderrestaurant in Huasao bezoekt, vriendschap sluit met een van de Peruaanse jongens en met gevaar voor z'n eigen leven de bergen intrekt om z'n vriend te redden.

De plannen zijn er om dit boekje in het Spaans te laten vertalen, zodat de kinderen in Peru het ook kunnen lezen.

Hou de Niños site in de gaten, want daarop valt te zijner tijd meer over dit boekje te lezen, zoals de precieze verschijningsdatum. We hopen natuurlijk dat zoveel mogelijk mensen het zullen kopen want achterin is te lezen over het Niños project en hoe men donateur kan worden.

600 KERSTCADEAUS!!

In de vorige nieuwsbrief werd er gevraagd om schoenen en kleding. Veel mensen die op bezoek zijn gekomen hebben aan deze oproep gehoor gegeven. Heel erg bedankt daarvoor.

Maar vlak voor het ter perse gaan van deze nieuwsbrief kregen we een wel heel bijzonder bericht:

Op initiatief van twee bevlogen donateurs heeft een Lionsclub gezorgd voor 600 paar schoenen, die van de Reebokorganisatie in Lima richting Cusco komen. Voor de kerst. Wat is er leuker voor de kinderen dan dat ze allemaal een paar nieuwe schoenen krijgen als kerstcadeau. We zien hun blije gezichten nu al voor ons. Alle betrokkenen zeer bedankt voor dit geweldige initiatief!!

BERICHTEN VAN HET SECRETARIAAT

Hardnekkige e-mailstoring:

De stichting heeft helaas in de periode september t/m halverwege november te maken gehad met een hardnekkige e-mailstoring. Wij zullen niet ingaan op alle technische details van de wondere wereld van de ICT. Het komt er op neer dat in die periode de stichting geen e-mails kon ontvangen. Mocht er onverhoopt nog steeds gewacht worden op een reactie van ons dan bieden wij voor dit ongemak onze excuses aan en hopen alsnog op toezending van een eerder verzonden e-mail.

Oproep digitale nieuwsbrief:

Nog steeds zijn wij zeer geïnteresseerd in uw e-mailadres om de nieuwsbrief via het digitale kanaal te verzenden. Dit scheelt de stichting papier-, kopieer- en portokosten. Met die besparing kunnen we weer wat extra's voor onze kinderen in Peru doen. Ook wordt het milieu een handje geholpen.

Aanmeldingen voor de digitale nieuwsbrief kunnen naar info@stichtingninos.com gemaild worden onder vermelding van uw naam en postadres. Alvast dank!

Al onze gegevens op een rij:

| Secretariaat | Tot 20-01-2011 | Vanaf 20-01-2011 |
|-----------------------|--|--|
| Contactpersoon | Lydia Vastmans | Hans de Bree |
| Adres | Koninginnelaan 8 | Amalia van Solmslaan 53 |
| Postcode & woonplaats | 1182 AS Amstelveen | 3708CM Zeist |
| Telefoon | 020-6403019 | 030-6930100 |
| E-mail | info@stichtingninos.com | info@stichtingninos.com |
| Website hotels | www.ninoshotel.com | www.ninoshotel.com |
| Website stichting | www.stichtingninos.com | www.stichtingninos.com |
| Bankrekening | 43 99 71 365 | 43 99 71 365 |
| BIC code | ABNANL2A | ABNANL2A |
| IBAN code | NL62ABNA0439971365 | NL62ABNA0439971365 |

Jan Schoenmakers (ambassadeur van de stichting):

Telefoon: ++(0)10-4739709 of ++(0)6 -17343108

E-mail: jancp@kabelfoon.nl

Notariaat Eemmeer (voor aktes van schenking)

Postbus 186

3750 GB Bunschoten

Telefoon: ++(0)433-2986522

Lydia vertrekt:

Na elf mooie Niños jaren is de tijd aangekomen om de bakens te verleggen. Zo zet ik me met veel voldoening al ruim een jaar in voor Vluchtelingenwerk. Dit werk ga ik de komende tijden verder uitbouwen.

Met veel donateurs heb ik door de jaren heen een intensief contact opgebouwd. Het ging daarbij naast administratieve zaken hoofdzakelijk om het vormgeven aan leuke evenementen en een enkele keer was er sprake van een verdrietige gebeurtenis in de vorm van een overlijden van een dierbaar iemand. Telkens weer ging de opbrengst naar de Niños. Ik zou zeggen: Beste donateurs, vooral blijven doen!

Ook Hans en ik blijven de stichting een warm hart toedragen.

Uiteraard wensen wij het nieuwe team veel succes.

Wij wensen iedereen hele fijne feestdagen en een gelukkig en gezond 2011!!